

Wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie Sułkowskich o dostawę galmanu.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 248, s. 1057-1060.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

28 XI 1822

[s. 1057]

Sąd Apelacyjny

Wolnego, Niepodległego i Ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydał następujący wyrok.

Przytomni: Nikorowicz – prezes, kawaler Orderu św. Stanisława; Litwiński, Januszewicz, Gołuchowski, Soczyński – sędziowie apelacyjni;

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Rządowych, na audyencji Sądu Apelacyjnego, dnia 28 listopada 1822 r.

Między Jaśnie Oświeconym Janem księżciem na Bielsku Sułkowskim, tudzież Ludwiką z baronów Laryszów Sułkowską, jego małżonką, z upoważnieniem tegoż czyniącem, w dobrach Słupna, powiecie bytomskim, Śląsku Pruskim zamieszkałymi, a do tej czynności w dobrach Płoki u sołtysa Stanisława Dudy, w domu pod L. 16 obrane zamieszkanie mającymi, apelującymi, przez Feliksa Słotwińskiego O.P.D. patrona przy sądach tutejszych stawającymi, z jednej, a Wielce Wielmożnymi Sylwestrem i Agnieszką Rathami, małżonkami, w dobrach Płoki okręgu Wolnego Miasta Krakowa zamieszkałymi, równie apelującymi, przez Adama Krzyżanowskiego O.P.D. patrona stawającymi, z drugiej strony, w sprawie o zmianę wyroku Trybunału I Instancji dnia 26 października [s. 1058] 1822 r., w przedmiocie wykonania kontraktów de dato 12 października i 5 listopada 1821 r. o galman w dobrach Płoki znajdujący się, zawartych, uznanie ważności zajęcia tegoż, zapłacenia kary ugodnej, dopuszczenie komisji na grunt do wybadania okoliczności zniweczających kontrakt przez sprzedaż galmanu obcym i podniesienia złożonej kaucji w sumie 1800 złp zapadłych, z wzajemnych pozwów de dato 4 i 5 listopada 1822 r. na audyencję Sądu Apelacyjnego wprowadzonej. [dopisek: tudzież incydentalną apelację o rozwiązanie tegoż kontraktu].

Sąd Apelacyjny. Po wysłuchaniu sporu stron obydwóch na audyencji swej poprzedniej. W rozwiązaniu stanowczym, tak głównie, jako i incydentalnie założonej apelacji od wyroku Trybunału I Instancji Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu z dnia 26 i 29 października br., w sprawie o zakontraktowany przez księżną Sułkowską galman w dobrach Płoki małżonków Rathów dziedzicznych zapadłego. Zważywszy co do kategorii utrzymanego w swej mocy wyrokiem a quo kontraktu z 12

października i 5 listopada 1821 r. między książętami Sułkowskimi a małżonkami Rathami o kupno galmanu zawartego, prawne wyroku appellowanego powody, niemniej [s. 1059] niegruntowność założonej w tej mierze apelacji incydentalnej o rozwiązanie kontraktu w mowie będącego, tym więcej, gdy pokładane przez Rathów listy księcia Sułkowskiego nie dowodzą twierdzenia odstąpienia ze strony jego od kontraktu [przekreślony fragment: a fakta do dowodu przez świadków w tej mierze przedstawione jako sprzeczne z tymiż listami dopuszczonymi być nie mogą], nadto żądanie rozwiązania kontraktu w pierwszej instancji powinno być wniesione. Dlatego Sąd Apelacyjny co do tej kategorii w zupełności wyrok a quo zatwierdza. Co do kategorii faktów do dowodu przez świadków dopuszczonych oraz niedopuszczonych, Sąd Apelacyjny znajduje wyrokowanie sądu a quo prawnym, a załatwiając uciążliwości w tej mierze obustronnie wniesione, stanowi się, że sędzia delegowany do inkwizycji świadków przy faktach wyrokiem a quo dopuszczonych dostawy galmanu dotyczących, dołączy badania o ilości, jakości i czasie dostawiania galmanu przez Rathów. Co do kategorii, że Rathowie nie zostali obowiązani natychmiast do ciągłej dostawy galmanu, stosownie do kontraktu: Sąd Apelacyjny zważywszy, iż po orzeczonym utrzymaniu w swej mocy kontraktu w mowie będącego, tym samym skutek onego prawny, to jest dostawa galmanu, nastąpić winien. [s. 1060] Na tej przeto zasadzie Sąd Apelacyjny zmienia co do tej kategorii wyrok a quo i stanowi, iż Rathowie obowiązani są natychmiast i odtąd książętom Sułkowskim wydawać wydobyty i wydobywany galman, a to stosownie do osnowy i zastrzeżeń oraz z opłatą kontraktem w swej mocy utrzymanym objętych. Co do uznanej ważności zajęcia w Płokach skutecznego, Sąd Apelacyjny wyrok a quo zatwierdza. Co do kategorii niedopuszczonego drugiego dozorczy przy zajęciu we wsi Płokach skutecznego, Sąd Apelacyjny zważając, iż prawo jednego tylko przy zajęciu zna dozorcę, niemniej, iż wszelkie trudności, jakie z powodu ustanowionego już dozorczy w drodze egzekucji zachodzić mogły i mogą, przez stronę żalącą się prezesowi Trybunału do szybkiego zadecydowania przedstawionymi być mogą. Apelującego z żądaniem tym na teraz oddala. Co do kategorii appellowanej, że przy uznaniu ważności zajęcia nie dozwolono podnieść natychmiast z depozytu kaucji w sumie 1800 złp do depozytu złożonej. Sąd Apelacyjny zważając, iż po uznaniu ważności kontraktu i ważności zajęcia potrzeba kaucji ustaje, wyrok appellowany co do tej kategorii zmienia i książętom Sułkowskim podniesienie kaucji złożonej w ilości 1800 złp, już teraz dozwala. Co do kategorii nieorzeczonego przez Trybunał a quo wyroku z egzekucją, Sąd Apelacyjny znajduje kategorię tą, przez uznanie ważności zajęcia, za załatwioną. Koszty sporu znoszą się. Mocą wyroku niniejszego, co do kategorii zatwierdzonych w ostatniej, co do zmienionych w drugiej instancji wydanego.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

[hasła: dostawa galmanu, dowód ze świadków, kaucja, zajęcie]